

— Ἐγώ; θὰ τῆς ἔλεγα.— Ἐλα, πάρε πλέον και σήμερα, μὰ ἂν τὸ ζινακάμης! . . .

*
**

Ἡρώτα τις ἄλλον·

— Ποία διαφορὰ μεταξύ πολιτισμοῦ και βαρβαρότητος;

— Ἀπλούστατον πρᾶγμα· πολιτισμὸς εἶνε νὰ φονεύῃ τὸν ἐχθρὸν σου διὰ σφαίρας κανονίου εἰς 6,000 μέτρων ἀπόστασιν, βαρβαρότης δὲ νὰ τοῦ κόπτης τὴν κεφαλὴν διὰ σπάθης!

*
**

Ἄν αἱ γυναῖκες περιποιῶνται πολὺ τὸ κάλλος των, αἰτίαι τούτου εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων των πλεονεκτημάτων των τοῦτο πρὸ πάντων ἡμεῖς ἐκτιμῶμεν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Δύναμις βεβαίως, και δύναμις ἰσχυρά· εἶνε ἡ παιδεία, ἀλλ' ἰσχυροτέρα πολὺ και καθ' ὑψηλὴν ἔννοιαν εἶνε ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος. Ἡ εὐφυΐα ἄνευ καρδίας, ἡ διάνοια ἄνευ χρηστότητος, ἡ ἐπιδεξιότης ἄνευ ἀγαθότητος, χορηγοῦσι βεβαίως δυνάμεις τινάς· εἰσὶν ὅμως δυνάμεις πονηραὶ, και ὅσην εὐχαρίστησιν ἢ διασκεδάσιν και ἂν παρέχωσιν ἡμῖν, ἀδυνατοῦμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ θαυμάσωμεν αὐτάς, ὅπως ἀδυνατοῦμεν νὰ θαυμάσωμεν τὴν ἐπιδεξιότητα βαλαντιοτόμου ἢ τὴν ἀκρίβειαν πρὸς τὸ σκοποβολεῖν των ληστών. Ἡ φιλαλήθεια, ἡ τιμιότης, ἡ ἀγαθότης εἰσὶν ἀρεταί, αἵτινες δὲν στολιζοῦσιν ὡς παράσημον τὸ στήθος τοῦ τυχόντος, ἀλλ' ἀποτελοῦσι τὴν οὐσίαν τοῦ εὐγενοῦς χαρακτήρος· και ὅστις, ἐκτὸς τούτων, κέκτηται και τὸ προτέρημα τῆς σταθερότητος εἰς τὰς ἀποφάσεις, ἔχει ἀκαταμάχητον δύνάμιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καλοῦ, πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τοῦ πονηροῦ, δύνάμιν τέλος πρὸς γενναίαν κατὰ τῆς πενίας και τῆς μοίρας πάλην. (Συάιλς).

* * * Ὅ,τι βλέπομεν τιμῶμενον και βραβεύομενον ἐν τῇ πόλει, εἴτε ἀγαθὸν εἶνε εἴτε κακὸν, ἐκεῖνο βλέπομεν και αὐξανόμενον και ἐκτεινόμενον περαιτέρω.

* * * Οὐδὲν ὑπάρχει φορτίον βαρύτερον γυναικὸς προῖκα πολλὴν φροῦσης. (Ἀντιφάνης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡγγέθη ἐκ Πεκίνου, γράφει ὁ «Αἰὼν», ὁ αἰφνίδιος και ἀπροσδόκητος θάνατος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς «Ἀνατολικῆς Σκιαδος», συγχρόνως δὲ γνωστὸν ἐγένετο, ὅτι και ἡ αὐτοκρατορία τῆς «Δυτικῆς Σκιαδος» νοσεῖ ἐκ μαρμασμοῦ, και ὅτι ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐμπνέει ἀνησυχίας. Οἱ Σῖναι ἰατροὶ ἐξαντλήσαντες πάσας τὰς θεραπείας τῆς τέχνης αὐτῶν, χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ ἀνακουφίσωσι τὴν ἐνδοξὸν ἀσθενή,

προσέφυγον ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τοὺς ξένους ἰατροὺς, ἀπ' ὧν ἠτήσαντο νὰ μάθωσι τίνα φάρμακα ξένα δύνανται νὰ χορηγηθῶσι κατὰ τὰς ἐνδείξεις των σινικῶν ἰατρικῶν θεωριῶν. Ἰδιαιτέρᾳ δ' ἀλληλογραφία, ἀποσταλείσα ἐκ Σιγκαῆς εἰς τὸ Parliament των Παρισίων, περιέχει περὶ τούτου τὰς ἐξῆς περιέργους ἐξηγητικὰς πληροφορίας:

«Οἱ πρότοι κάτοικοι τῆς Ἀνατολῆς ἐλάτρουσαν ἀνέλαθεν τὸν ἥλιον, ὡς τὴν πηγὴν ὕλων των ἀγαθῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ μεσημβρία, τὸ μέρος δόθεν ἔρχονται αὐτοῖς αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες, ἀπατέλεσε πάντοτε τὸ κύριον σημεῖον, τὸ μέρος τῆς τιμῆς, πρὸς ὃ στρέφουσι ὅπως ἴδωσιν ἐρχόμενος τοὺς ξένους αὐτῶν. Μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὡς φυσικὸν, κατέστη σεβαστὴ ἡ ἀνατολή, τὸ μέρος ἐξ οὗ καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀνέρχεται ὁ ἥλιος, και ἐπὶ τέλει ἡ δύσις, τὸ μέρος ἐνθα ἐξαφανίζεται. Ἐντεῦθεν τὰ ἀνάκτορα, αἱ οἰκίαι, αἱ αἵθουσαι τῆς ὑποδοχῆς ἐν Σινικῇ εἰσὶν ἐστραμμέναι ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. Ἄν πρόκειται ὑποδοχὴ ξένου, ὁ οἰκοδεσπότης λαμβάνει θέσιν πρὸς τὸ κατώτερον μέρος, πρὸς ἄρκτον, ἀντιμετωπίζων τὴν μεσημβρίαν, ἐνθα εὐρίσκεται ἡ κυρία εἰσοδος, δι' ἧς βαίνει πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἐρχομένου· τίθησι δ' αὐτὸν ἀκολουθῶς πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐκτιμῆσεως, ἢν θέλει νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῷ, τῆς ἀριστερᾶς οὐσῆς ἐντεῦθεν παρὰ τοῖς Σῖναις, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐν Εὐρώπῃ συνθηλας, θέσεως τιμητικῆς. Ἡ σπουδαιότης των προσώπων, ἅτινα εἰσὶ δεκτὰ εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον, δεικνυται διὰ των λέξεων «Ἀνατολή» ἢ «Δύσις», δεξιᾶ ἢ ἀριστερᾶ. Οὐδόλως παράδοξον οὕτω, ὅτι ἐκ των πολλοτάτων γυναικῶν τοῦ αὐτοκράτορος ἡ πρώτη ἐν τιμαῖς λαμβάνει τὸν τίτλον τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολικῆς Σκιαδος, και ἡ δευτέρα τὸν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Δυτικῆς Σκιαδος. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος αὐτοκρατορίαι εἰσὶ χῆραι τοῦ αὐτοκράτορος Τιέν-Τόγκ, ἀποβιώσαντος τῷ 1861, βραχὺ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τοῦ Πεκίνου, ἐκ τῆς λύπης, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς Μανδσοῦραν, ἐγκαταλείπων τὴν πρωτεύουσάν του εἰς τοὺς νικηφόρους στρατοὺς των βαρβάρων τῆς Δύσεως. Ἐκ τῆς πρώτης σύζυγου αὐτοῦ, τῆς αὐτοκρατορίας Τζέ-Κναι, δὲν ἀπέκτησε διάδοχον, ἀλλ' ἀπέκτησε τοιοῦτον ἐξ ἄλλης των γυναικῶν του, τῆς αὐτοκρατορίας Τζέ Σι, ὀνομασθέντα Τόγκ-Τζέ. Τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονός ἐπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν μητέρα τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου ὁ τίτλος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Δυτικῆς Σκιαδος. Ἡ πρώτη, ἢ ὁ υἱὸς τῆς δευτέρας ὤφειλε νὰ θεωρῆ, νὰ ἀγαπᾶ και νὰ τιμᾶ ὡς ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα, ἔφερε τὸν τίτλον τῆς νομίμου συζύγου, τὸν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολικῆς Σκιαδος. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος Τιέν Τόγκ, ὁ νεὸς πρίγκηψ Τόγκ Τζέ δὲν εἶχε συμπληρώσει ἔτι τὸ ἕκτον ἢ ἑβδόμον τῆς ἡλικίας

αὐτοῦ ἔτος. Οὕτως ἡ ἀντιβασιλεία ἀνετίθη, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός του, εἰς τὰς δύο αὐτοκρατορομήτορας. Ἀλλὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὸ βαρύτερον φορτίον τῶν δημοσίων ὑποθέσεων ἔφερεν ἡ αὐτοκράτειρα Τζέ Κναί. Τῷ 1872 ἐνυμφεύθη ὁ Τόγκ Τζέ καὶ τῷ 1873 ἐνηλικιωθεὶς ἀνέλαβεν τὰς ἡνίκας τῆς αὐτοκρατορίας. Αἱ αὐτοκράτειραι κατ' ἀνάγκην ἐστεροῦντο παντὸς δικαιώματος ἐπισήμου ἀναμίξεως εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, καὶ τοὶ ἀσχοῦσαι ἐν τοῖς αὐτοκρατορικοῖς διαβουλίαις μεγάλην καὶ νόμιμον ἐπιρροήν. Ἀλλὰ θανόντος προώρως τῷ 1875 τοῦ Τόγκ Τζέ, τὰ τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου παρεσχον πράγματα. Ἐκ τῶν διαφορῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τῶν ἀντιποιοιουμένων δικαιώματα ἐπὶ τοῦ θρόνου, πολλὰ ἦσαν ἤδη ἀνήλικα, ἡ δ' ἐκλογὴ αὐτῶν θὰ ὑπερχέου τὰς τὰς δύο αὐτοκράτειρας, χήρας τοῦ Τιέν-Τόγκ, ἀπομακρυνθῶσιν ὀριστικῶς τῶν συμβουλιῶν τῆς αὐτοκρατορίας· ἀλλ' ἡ αὐτοκράτειρα Τζέ Κναί κατόρθωσε νὰ μηδενίσῃ τὸ ἀπειλητικὸν τοῦτο ἐνδεχόμενον, ἀνακαλυφθείσης εὐτυχῶς δι' αὐτὴν καὶ τὴν συναυτοκράτειραν διτθῆκης τοῦ Τόγκ Τζέ, δι' ἧς υἰοθετεῖτο καὶ ἐκηρύσσεται διάδοχος εἰς τῶν υἱῶν τοῦ ἐβδόμου ἀδελφοῦ τοῦ Τιέν-Τόγκ, ὁ πρίγκηψ Τζούν. Ὁ νέος αὐτοκράτωρ μόλις ἦν ἑπταετής· θεν αἱ δύο αὐτοκράτειραι ἐβλεπον πρὸ αὐτῶν νέαν καὶ μακρὰν ἀντιβασιλείαν. Πράγματι ἡ ἐν τῇ διαθήκῃ μνημονευθεῖσα υἰοθέτησις ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἔσχε τὴν διάρρηξιν παντὸς δεσμοῦ τοῦ νέου αὐτοκράτορος πρὸς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν, καθισταμένου πράγματι υἱοῦ μὲν τοῦ Τόγκ Τζέ καὶ τῆς νέας συζύγου του, ἐγγόνου δὲ τῶν δύο αὐτοκρατειρῶν. Ὑπελείπετο ὅμως ἔτι τὸ κώλυμα, τὸ ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς νέας αὐτοκράτειρας, ἧτις ὡς χήρα τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος ἠδύνατο ν' ἀξιώσῃ τὴν μάλλον ἄμεσον καὶ ἀποτελεσματικωτάτην μετοχὴν ἐν τῇ ἀντιβασιλείᾳ. Ἀλλὰ τὸ κώλυμα ἤρθη ταχέως· πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Τόγκ Τζέ, ἡ δυστυχῆς μικρὰ αὐτοκράτειρα ἠκολούθησεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον, καταβληθεῖσα, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς θλίψεως. Αἱ αὐτοκράτειραι Τζέ Κναί καὶ Τζέ Σι ἐξησφάλισαν ἐκ νέου ἄνευ ἀντιδράσεως τὴν ἐξάσκησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἡ ἀποθανοῦσα αὐτοκράτειρα ἦν ἡ ψυχὴ τοῦ συμβουλίου. Ἡ αὐτοκράτειρα Τζέ Σι, ἐπισφαλοῦς ὑγείας, ἰδίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Τόγκ Τζέ, δὲν συμμετεῖχε πολὺ, ὡς βεβαιούσι, τῶν ὑποθέσεων. Ἐν τούτοις αὕτη ἐπέζησεν, ὅπως φέρῃ ὅλον τὸ βῆρος τῆς διοικήσεως τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ αὐτοκράτειρα Τζέ Κναί εἶχεν ἡλικίαν 45 ἐτῶν, ἐφαίνετο ἀπολαύουσα καλλίστης ὑγείας, ἀπέθανε δὲ τῇ Πρασκευῇ, 27 Μαρτίου [8 Ἀπριλίου, μετ' ἀδιαθεσίαν ὀλίγων ὥρων].

Ἐν Πηρισίαις, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς

κῆς εορτῆς τῆς 2 Ἰουλίου, πτωχὴ γυνὴ, τριάκοντα περίπου ἐτῶν, ἐκάθητο ἐν τινι γωνίᾳ αὐλείου θύρας ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῶν Καπουσίων, ἔχουσα παρ' αὐτῇ μικρὸν παιδίον τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν, καὶ πρὸ αὐτῆς κἀνιστρον μετ' ἀνθητὰ ὅποια προσέφερον εἰς τοὺς διαβάτας. Δυστυχῶς αἱ ἀνθοδέσμαι τῆς, κατεσκευασμέναι ἀτέχνως, δὲν ἐπωλοῦντο. Ὡστε, παρὰ τὰς προσφορὰς αὐτῆς πρὸς πάντα διερχόμενον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθοδεσμῶν δὲν ἤλαττοῦτο, καὶ ἡ πτωχὴ ἔστατο λυπημένη. Ἀλλὰ τὸ παιδίον, μὴ ἔχον συνείδησιν τῶν συμβαινόντων, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, ἐφλυᾶρει φαιδρὸν χωρὶς νὰ ἐννοῇ τὴν λύπην τῆς μητρὸς του.

Αἰφνης κύριός τις εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ὁποίου ἐστηρίζετο ὠραία κόρη δεκαοκτώ περίπου ἐτῶν, σταματᾷ πρὸ τῶν ἀνθῶν, καὶ ἀρχίζει νὰ ἐλέγῃ μεταξὺ τῶν ἀνθοδεσμῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἤξερε, τὰς ἔρριψεν εἰς τὸ κἀνιστρον καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδὸν του, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ δύο δάκρυα ἀναβλύσαντα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀνθοπώλιδος.

Ἡ νέα κόρη ὅμως, ἧς τὸ βροδόχρονον τοῦ προσώπου, ἡ ξινοθὴ κόμη καὶ ὁ ἀφελῆς ὀδοπορικὸς πῖλος, ἤλεγχον τὴν βρετανικὴν τῆς καταγωγὴν, συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς ἀφρόνου ἀελλπισίας τῆς πτωχῆς γυναικὸς, ἔλαβε κρύφα ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς μικροῦν χάρτην, τὸν ἔρριψεν εἰς τὸ φαιδρὸν παιδίον, καὶ ἠκολούθησε τὸν συνοδὸν τῆς, ὅστις ἦτο ὁ πατὴρ τῆς.

— Κύτταξε, μητέρα, τί εἶνε τοῦτο; ἤρώτησε τὸ παιδίον ἀμέσως τὴν μητέρα του, δεικνύον τὸν χάρτην.

— Ποῦ εἶδες τὸ χαρτίον αὐτό; ἀνέκραξεν ἡ ἔμπορος, ἐκπληκτος ἀναγνωρίσασα ὅτι ἦτο γραμμάτιον τραπεζικὸν τῶν πεντήκοντα φράγκων.

— Τὸ ἔρριψεν ἡ κυρία αὐτή.

Ἡ μήτηρ ἔσπευσε νὰ φέρῃ τὸ γραμμάτιον πρὸς τὴν νέαν κόρην· ἀλλ' αὕτη, προσποιουμένη ὅτι δὲν ἐννόει τί συμβαίνει, τὴν ὠθεῖ δια τῆς χειρὸς καὶ ἐξηκολουθεῖ τὸν δρόμον τῆς· ἐν τούτοις ὁ πατὴρ τῆς, ἀκούσας τὰς ἐξηγήσεις τῆς ἐμπόρου λαμβάνει τὸ γραμμάτιον καὶ ἀνοίγει τὸ χρηματοφυλάκιόν του ὅπως τὸ θέσθ' ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἡ νέα κόρη, βλέπουσα τότε ὅτι ἡ πτωχὴ γυνὴ ἐκινδύνευε νὰ ἀπολέσῃ τὸ πρὸς αὐτὴν ὄφρον τῆς, προσβλέπει τὸν πατέρα τῆς ἰκετευτικῶς καὶ τῷ ἀποτείνει λέξεις τινὰς ταπεινῇ τῇ φωνῇ· ἀλλ' οὐτὸς μετὰ τῆς ἀπαθείας, τῆς χαρακτηριζούσης τοὺς συμπατριώτας του, θέτει τὸ γραμμάτιον εἰς τὸ χρηματοφυλάκιόν του, εἶτα δὲ λαβὼν ἄλλο πεντακοσίων φράγκων καὶ δίδων αὐτὸ πρὸς τὴν δυστυχῆ· «Ἡ θυγάτηρ μου, εἶπε, σὰς ἔδωκε πεντήκοντα φράγκα, διότι εἶπες πτωχὴ, ἐγὼ δεκαπλασιάζω τὸ ποσόν, διότι εἶπες τιμιά!»

Ἡ δὲ διατίς περίπου δύο τολμηροὶ Ἀμερικανοὶ εἶχον διαπλεύσει τὸν Ἀτλαντικόν, ἐξ Ἀ-

μερικῆς εἰς Ἀγγλίαν, ἐπὶ μικροτάτης λέμβου. Φαίνεται νῦν ὅτι οἱ αὐτοὶ ἰδιότροποι προτίθενται νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ παράτολμον πείραμα ἐπιστρέφοντες εἰς Βοστώνην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σκάφους, τοῦ ὡς κέλυφος καρύου. Ὀνομαζόνται οἱ παράδοξοι ἄνδρες ὁ μὲν Πέτρος Θωμάς, ὁ δὲ Φρειδερίκος Νόρμαν, καὶ ἔδωκαν τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς ναυτικὰς ἀγγλικὰς ἐταιρίας, ὅπως ἐν περιπτώσει δυστυχήματος χαρὰ κηθῶσιν ἐπὶ μνημείου ἰδρυθητομένου εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ Ἀγγλοὶ τινὲς ἀπεφάσισαν νὰ διενεργήσωσιν ἕρπυλλον ὅπως συνδράμωσιν εἰς καλὴν προπαρασκευὴν τοῦ διάπλου, καὶ ἐλαττώσωσι τὸν κίνδυνον ἐξαρτύνοντες τὸ σκάφος καλλίτερον ἢ ὡς ἦτο τὴν πρώτην φοράν.

Φαίνεται ὅτι καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν ὑστεροῦσιν ἐνίοτε κατὰ τὴν ἰδιότροπίαν τῶν Ἀμερικανῶν. Οὕτω τελευταίον ἐσηματίσθη ἐν Βερολίνῳ σύλλογος φαλακρῶν. Τὰ μέλη αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται, καὶ ἂν τέως ἔφερρον φενακίην, νὰ τὴν ἀφήσωσι τοῦ λοιποῦ κατὰ μέρος. Ἐπὶ στιγματῆν λόγος ἐγένετο νὰ προσπύρωσι τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ συλλόγου εἰς τὸν πρίγκιπα Βίσμάρκ, οὗτινος ἡ φαλακρότης εἰς οὐδένᾳ εἶνε μυστήριον. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ σατυρικαὶ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου ἀποδίδουσιν εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα τρεῖς τρίγας, αἵτινες ἀνοροθοῦνται ἢ ἐπικλίνουσιν ἐπὶ τῆς κάρας αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς πολιτικῆς, αὕτη δὲ ἡ περίστασις ἐστέρησε τὸν καγκελάριον τῆς τιμῆς τῆς προεδρείας τῶν φαλακρῶν.

Ἀξία σημειώσεως παρατήρησις εἶνε ὅτι τὰ ἐν χρήσει φάρμακα πρὸς ἀνασολὴν τῆς πτώσεως τῶν τριγῶν ἀπολαύουσιν ἰδιαζούσης εὐνοίας ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, διότι πάντες ἐκ πείρας εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι τὰ φάρμακα ταῦτα ἐπιταχύνουσι τὴν φαλακρότητα. Ὅσακις δὲ νέον τι τοιοῦτον ἐφευρίσκειται, τοποθετοῦσι φιάλην αὐτοῦ ἐν τινὶ ὑελοφράκτῳ σκευοθήκῃ.

Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Σάταμ. καθεικλύσθη πρό τινων ἡμερῶν σκάφος ἰδιοφυὲς, ναυπηγηθὲν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ναυάρχου Γεωργίου Σαρτορίου. Εἶνε δὲ οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων, διότι ἀντὶ μὲν τοῦ ἔχειν ὅπλα πρὸς ἄμυναν, εἶνε αὐτὸ ὅπλον, ἀντὶ δὲ τοῦ βλάπτειν διὰ σφαιροβολήσεων ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, ἐξακοντίζει τορπίλλας ὑποκάτωθεν αὐτοῦ. Καθ' ἃ τὸ περιέγραψαν τὰ «Ἡμερησία Νέα», εἶνε ἅμα μὲν πελώριος κριὸς, ἅμα δὲ τορπιλλοφόρον σκάφος, οὗτινος ἡ ὠφέλεια ἐν ὥρᾳ πολέμου θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ταχύτητος, μετ' ἧς θὰ προσβάλλῃ τὰ ἐχθρικά πλοῖα ὑποκάτωθεν τῆς ὕδατοκλύστου γραμμῆς καὶ τοῦ θώρακός των. Τὸ πλοῖον καλεῖται «Πολύφημος» καὶ μοιάζει κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς πελώριον σιγάρον. Ἐχει γέφυραν κωνικὴν αἱ ἄκραι τοῦ κυλίνδρου βυθίζονται εἰς τὸ ὕδωρ, φαίνεται δὲ συνήθως μόνη ἡ γέφυρα, ἡ ὑψομένη τέσσαρας περίπου πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδα-

τος. Καλύπτεται ὅλον διὰ μεγάλων ἐλασμάτων χάλυθος· ἔχει μῆκος 240 καὶ εὖρος 40 ποδῶν, κινεῖται δὲ διὰ μηχανῶν δυνάμεως 5500 ἵππων ἑπτακαίδεκα μίλια τῆς ὥρας. Ἡ ἀπίστευτος αὕτη ταχύτης εἶνε τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς δυνάμεώς του, ὡς ὅπλου ἐπιθετικοῦ. Τὸ ἰσχυρότερον τῶν καθ' ἡμᾶς θωρηκτῶν θὰ κατεστρέφετο ἴσως προσβαλλόμενον κατὰ μέτωπον ὑπὸ τοῦ κριοῦ ἢ τῶν τορπιλλῶν τοῦ «Πολύφημου», προωρισμένου ἰδίως νὰ προσβάλλῃ σκάφη πολλῶ μείζονα καὶ ἰσχυρότερα. Τὸ σκάφος εἶνε ἐκ χάλυθος, μετὰ διπλῆς σειρᾶς διαίρεσεων, καὶ δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν ὀρυμὴν πάσης συγκρούσεως. Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτοῦ οἰκονομίᾳ ἡ μόνη δυσχέρεια εἶνε ὁ πορισμὸς τοῦ ἀέρος· οἱ κοιτωνίσκοι κεῖνται ὑποκάτωθεν τῆς γεφύρας, ὅφ' ἦν ἀνεφύθησαν ὅπκι πρὸς ἀέρωσιν. Ἐγένετο χοῆσις τῶν νεωτάτων ἐφευρέσεων τῆς ἐπιστήμης, ἵνα μὴ ἀποθνήσκωσιν οἱ ναυτίλοι ὑπὸ ἀσφυξίας. Ἐχει ὑπὸ τὸ ὕδωρ τρεῖς θύρας, ἀφ' ὧν ἐξακοντίζει τορπίλλας Whitehead, τὴν μὲν ὑπὸ τὸν κριόν, τὰς δὲ ἐν τοῖς πλαγίοις. Δύναται νὰ ἀπολύσῃ τορπίλλας ἀπανταχόθεν· προχωροῦν, ἐμπορεῖ νὰ βλάβῃ τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον καὶ διὰ τοῦ κριοῦ· παλινδρομοῦν δὲ, νὰ ρίψῃ τορπίλλην, ὅπου ἔτρωσεν ἤδη ὁ κριός· καὶ ἀπὸ τοῦ θωρηκτοῦ δὲ πύργου του ποιεῖ τὸ αὐτὸ, ὡς τὰ ἄλλα σκάφη. Ὁ «Πολύφημος» εἰκότως παραβάλλεται πρὸς τὰ παλαιότερα πυρπολικά, ὡς ὢν προωρισμένος νὰ βλάβῃ τὰ νεώτερα θωρηκτὰ πλοῖα, καθάπερ τὸ πυρπολικὸν τὰ πρόσθεν ζύλινα σκάφη.

Ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ οἱ μαθηταὶ χειραφετοῦνται ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον, ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἡ ἀρχαία μέθοδος τῆς αὐστηρᾶς παιθαρχίας. Ὁ περιηγητὴς Gerhard Rohlfς κατὰ τὴν τελευταίαν διαμονὴν του ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ συνήντα ἐκάστοτε ἀγιοῦ παιδᾶς πορευομένου μετὰ πολλοῦ πόνου, καὶ δεδεμένου ὁμοῦ διὰ μικρῶν ἀλύσεων. Ὁ λόγος δὲ τούτου ἦτο ὅτι δὲν εἶχον μάθει τὰ μαθήματά των, ἢ ὅτι δὲν ἔδειξαν καλὴν διαγωγὴν εἰς τὰς τάξεις των. Τοιοῦτοτρόπως τοὺς ἐμπόδιζον ἀπὸ τοῦ νὰ περιτρέχωσι τὰς ὁδοὺς μετὰ τῶν συντρόφων των. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς τιμωρίας εἶνε λίαν ἀποτελεσματικὸς.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διατήρησις τοῦ πάγου.

Πολλάκις ἐν καιρῷ θερούς γίνεται χρεια πάγου, εἴτε ὡς μέσου ἀντιπλογιστικοῦ εἰς ἀσθενείας τῆς κεφαλῆς, εἴτε εἰς ἄλλας βιωτικὰς ἀνάγκας. Πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰς ὥρας μεταχειρίζομεθα τὸ ἐπόμενον μέσον· Περιτυλίσομεν αὐτὸν μὲ χονδρὴν φλανέλλαν καὶ θέτομεν εἰς εὐρύστομον φιάλην οὕτως, ὥστε τὸ σχηματισθὲν ὕδωρ νὰ καταβρῶσῃ· τότε ὁ εἰς τὴν φλανέλλαν ἐγκλεισμένος πάγος διατηρεῖται ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰς καλὴν κατάστασιν.